

i k t i D A r a l z

“en iyi fanzin ölü fanzin”

SAYI 2

f a N z i n

**BU KAPAĞIN
ALTINDADIR**

ULUSAL SEZLENİS

bu fanzini okumak isteyenler için iki çift lafımız var

punk öldü, geberdi, yoğun bakımda gibi saçma münakaşalara giriyorsan
dinlemiyorsan itiraz etmiyorsan sorgulamıyorsan
savaşın meşru bir sebebi olabileceğini düşünmüyorsan
cinsiyetçiysen düşünmüyorsan apolitiksen
koşulsuz inanıyorsan okumuyorsan faşisten
insanların özel yaşam alanlarına müdahale ediyorsan
türküysen ırkçıysan hata yapmaktan kaçırıyorsan
insanlar ne der diye düşünmüyorsan çoğunluktan yanaysan üretmiyorsan
kolektif işbirliği yapmaktan kaçınıyorsan

ELİNDE TUTTUĞUN BU KAĞITLARI YERE

BIRAK VE ATEŞE VER

Bİ SAĞIĞA NELER VAR

SOVET AVANTGARD PROPAGANDA AFİŞLERİNDEN

THE FARTZ

PUNK KONSER AFİŞLERİNE

JELIO

biafra

Doda

GURCİSTAN'DAN PUNK: GERCHI

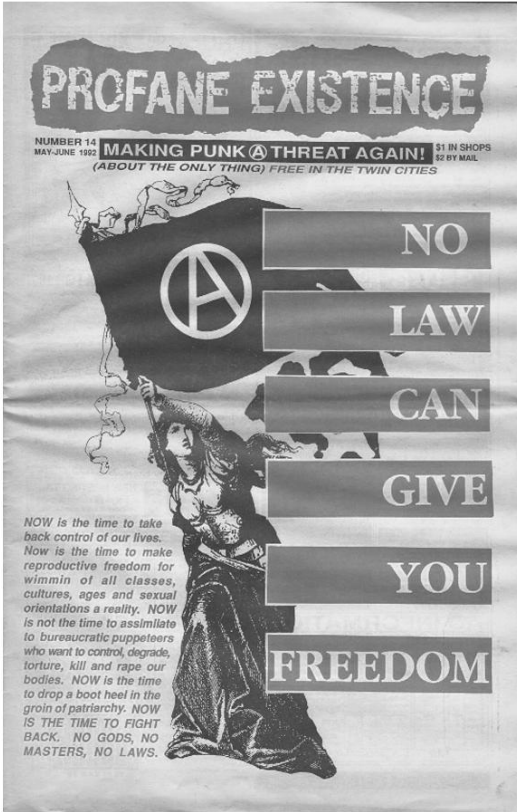
"Çoğu samimi punk çabalarının arkasında yatan 'kendin yap' (DIY) etiğidir. Zengin iş insanlarının kendilerine kâr sağlayacak biçimde eğlencelerimizi düzenlemelerine ihtiyacımız yok, biz kendimiz kâr derdine düşmeden de yapabiliriz. Biz punklar konserler ve eylemler düzenleyebilir, eylemlere katılabilir, plak çıkarabilir, kitap ve fanzin yayımlayabilir, ürünlerimizi sipariş üzerine postayla dağıtabilir, plak dükkânları yönetebilir, edebiyat üzerine tartışabilir, boykotları teşvik edebilir ve politik etkinliklere katılabiliriz. Biz bunların hepsini yapıyoruz, hem de iyi yapıyoruz. 80'li ve 90'lı yılların başka herhangi bir gençlerden oluşan karşı-kültür hareketi bu kadar çok şey yaptığını iddia edebilir mi?"
(Joel, Profane Existence, Sayı: 11/12, 1991, sayfa 10)

- sayı 2 / 2020 ilkbahar-yaz kreyyonu pandemi modası
- iktidarsız, bir diy girişiminden başka bir şey değildir.

..... iletişim: biz sizi ararız

MAKING PUNK (A) THREAT AGAIN!

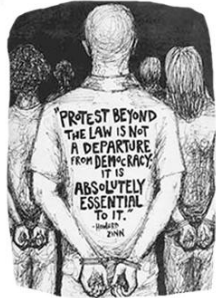

ŞİMDİ, kendi hayatımızın kontrolünü geri almanın vakti. ŞİMDİ, tüm sınıfların, kültürlerin, yaşların ve cinsel yönelimlerin kadınları için üreme özgürlüğünü gerçeğe dönüştürme zamanı. ŞİMDİ, bedenlerimizi kontrol etmek, aşağılamak, işkence etmek, öldürmek ve tecavüz etmek isteyen bürokratik kuklalara göz yummanın zamanı değil. ŞİMDİ, ataerkilliğin kasıklarına bot topuğu fırlatma zamanı. ŞİMDİ TEKRAR SAVAŞMANIN ZAMANI. NE TANRI, NE EFENDİ, NE DE KANUNLAR.

Profane Existence'in 1992 Mayıs'ında çıkan 14. sayısının kapağından böyle yazıyordu. Bu sayının ilk okuduğum PE olması açısından, benim için bir duygusal önemi var. PE'nin yanı sıra Türkiye'den Dahke, Dış Mihrak ve Veganarşi'yi ilk okduğumda evet, benim de yapmam gereken bu demıştim kendi kendime. Kapakları, içerikleri, tasarımlarıyla bir anarko punk fanzinin nasıl olması gerektiği ile ilgili düşüncelerimin somut izdüşümleri gibiydi. Yaptığımız bu fanzinin de bazen onların kötü bir kopyasıymış gibi olduğu düşünüyorum, yaptığımıza pişman oluyorum. Açıp okuyamıyorum bile. Her neyse bu fanzinlerin pdfi, fiziksel baskıları elinize geçerse okuyun; hepsi birbirinden iyi.

"Her tür devlet gereksizdir ve istenilmez. Devlet, topluluğun kendi kendine sağlayamayacağı herhangi bir hizmet sağlamaz. Kimsenin bize neler yapacağımızı söylemesine, hayatımızı nasıl idare edeceğimizi emretmesine ihtiyacımız yok; kimsenin vergiler, kurallar ve kanunlarla bizi taciz etmesine ve emeğimizi sömürerek şatafatlı yaşamlarım sürdürmesine ihtiyacımız yok."

(Profane Existence, sayı 4, Ağustos, 1990)

Bu sayı, karantina adı altında evlere tıkıldığımız bu kısa dönemde ortaya çıktı. Umarız bu süreç devlet tarafından özgürlükleri ellerinden alınarak suçsuz mahpus edilen tüm herkesi anlamak için bu iyi bir fırsat olmuştur. Fanzin için katkılarını esirgemeyen, Burak'a, Girdap'a, LADy LaZarus'a, Gürcistan'dan dostumuz Dato Tsomaia'ya, Levent Aslan'a ve "alıntı yapma" adı altında yazılarını arakladığımız yazıların sahiplerine teşekkürler.

★ Dayanışmayla!

Çünkü DIY sistemi reddedip, dışında kalabileceğin, üretimini istediğin gibi yapmanı sağlayan bir etik. Koletkif işbirliğinin, yardımlaşma ve dayanışmanın en iyi yolu. Müzik mi yapmak istiyorsun? Git ve görüp görebileceğin en kötü stüdyoda kayıt al, albüm kapağını bir arkadaşına çizdir veya internetten bir fotoğrafı arakla ve kendi albümü oluştur, onu elinden geldiğince dağıtmaya çalış. Söyleyeceklerin mi var? Bilgisayarını aç veya kağıdı, kalemi, makası eline al. İçini kus. Gazeteleri al -zaten gazetelerin bir işe yaradıkları falan yok- onları tanınmaz hale getir ve ortaya yeni bir şey çıkar.

Kendi gerçeğini oluştur.

DIY
NED-
EN
GER-
EKİLİ?

KOVBOY REAGAN'DAN

ŞOVMEN TRUMP'A...

İdiotizm artık siyasetin tamamına yayılmış durumda. Gerçeklerin ve doğruların pek bir kıymetiharbiyesi kalmadığı gibi siyaset kurumunun da eski ciddiyeti kalmadı. Bugün Kanada başkanı Justin Trudeau'nun ördekli çorapları, Fransa başkanı Emmanuel Macron'un eşinden 25 yaş küçük olması, İngiltere başkanı Theresa May'in podyuma dans ederek çıkması, İngiliz parlamento üyesi Boris Johnson'un ahenkle dans eden saçları, Lüksemburg başbakanının eşcinsel yönelimi (bundan bize ne yani?), Hırvatistan başbakanının "DD cup" memeleri gibi konular siyasi gündem maddeleri olarak bize pazarlanıyor. Millet Trudeau'nun çoraplarıyla, Macron'un karizmasıyla, Trump'ın attığı komik tvitlerle oyalanırken aynı politikacılar bu siyasi fars perdesinin arkasında serveti halktan alıp tepedeki yüzde 1'e aktaran neoliberal politika kararlarını imzalıyorlar. Tüm bu saçmalığın, vasat bir kovboy filmi aktörü olan Ronald Reagan'ın Amerika başkanı olmasıyla hızlandığını söyleyebiliriz. Reagan'ı başkan, Schwarzenegger'i vali seçen, televizyonun aptallaştırdığı insanlardı (bkz. Neil Postman). Bugün, ikinci sınıf bir reality şov sunucusu olan Donald Trump'ın Amerikan başkanı olmasının zeminini hazırlayan da televizyonun bir üst aşaması olan sosyal medya kültürüdür. "Öldüren eğlence" televizyon, bir grup insanı Survival of the Richest, 16 and Pregnant, Extreme Couponing, Keeping Up With Kardashians, Aşırı Pintiler, Ağır Yaşamlar, Müge Anlı'yla Tatlı Sert, Survivor, Arka Sokaklar, Yemekteyiz, Aramızda Kalmamın ve ana haber bülteni gibi programlarla zaten uzun zamandır ahmaklaştırıyordu. Şimdi de sosyal medya, bayrağı televizyonun getirdiği yerden alarak ahmaklaştırma sürecini devam ettiriyor.

(Anıl Aba - Sosyal medya, siyaset ve idiotizm)

Bizler ne hayal aleminde yaşıyoruz, ne de insanları olduklarından daha iyi hayal ediyoruz, onları oldukları gibi görüyoruz. Bu nedenle insanların en iyisinin bile otoritenin uygulamalarıyla özde kötü kılındığını ileri sürüyoruz. İnsanın insanı yönetmesinden bu nedenle nefret ediyoruz.

Pyotr Alekseyeviç Kropotkin

★ #HERŞEYÇOKBİAFRAOLACAK★

Dead Kennedys'in frontmanı Jello Biafra 1979 yılında San Fransisco Belediye Başkanlığı seçimlerine katılır. Olay Micheal Stewart "Dead Kennedys' Fresh Fruits For Rotting Vegetables" kitabında şöyle nakledilir:

"Dirk Dirksen, 3 Eylül'de "Belediye Başkanı Biafra" kampanyası için gerekli olan 1.125 doları temin etti. Punk etiğinden şaşmayarak gönüllü destekçiler, bunu bir DIY meselesi olarak gördü ve bu yönde çalıştı. Dirk Dirksen, Brad Lapin, Ginger Coyote, Mickey Creep, Joe Target Rees, Klaus Flouride ve daha birçok kişi olayın nasıl şekil alacağını planlamak için South Van Ness'teki Targget Studios'da toplantılar düzenledi. Kampanya etkinlikleri çok sınırlıydı ancak medya buna büyük bir ilgi gösterdi. Halkı selamlama turu ise birkaç kez gerçekleştirildi ve bu turlar belediye binasından başlayarak Market Street'e kadar devam etti. Bu yürüyüş esnasında Dead Kennedys'in menajeri Kathy "Chi Chi" Penick elinde "If He Doesn't Win, I'll Kill Myself. yazan pankartla yürüdü. Biafra ise tam bir yalancı politikacı edasıyla insanların elini sıktı ve bebekleri öptü."

Biafra bu yaptığı bu hareketle birlikte punkın aslında politikayı yıkımında da ne kadar etkili olabileceğini gösterdi ve seçimlerin ilk turunda San Fransisco halkından 6.591 oy alarak (%3.79) dördüncü oldu.

İçinde yaşadığımız ülkede de aynı şekilde bir girişim R. Şafak Tnrvrđi tarafından denenmişti. 2014'te İBB Başkanlığına aday olan Şafak Başgan, #hedef1963 sloganıyla kampanyasını yürütmüş ve 1.074 oy almıştı.

if YOU do YOUR part
THIS MAN CAN BE MAYOR OF SAN FRANCISCO...
**ELECT
JELLO BIAFRA**

The CLASH SANDINISTA!

F.S. L.N

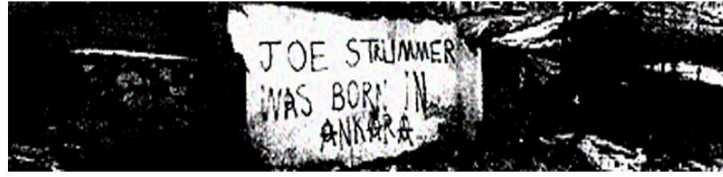

The Clash'ın dördüncü stüdyo albümü "Sandinista!"yı ilk duyduğum ismiyle beni kendine çekmişti ve Clash'in hiçbir albümüne benzemeyeceğini anlamıştım.

Albüm ismini 1979 yılında gerçekleşen Nikaragua Sandinista Devrimi'nden alıyor. Albüm 1980 yılında yayınlanmış. 36 parçadan oluşan albümde Clash müzikal açıdan ne kadar birikimli olduğunu gözler önüne seriyor. Clash her ne kadar efsanevi bir punk grubu olsa da bu albümü sadece punk açısından değerlendirebilmek mümkün değil. Albüm; funk, reggae, jazz, gospel, rockabilly, folk, dub, blues, calypso, disko, ve rap türlerinin hepsinden besleniyor.

Yaklaşık 144 dakika uzunluğunda olması ve içinde 3 LP buldurmasına karşın Clash albümü tek LP üzerinden fiyatlandırılmasını istemiş ve telif haklarından da bir süre vazgeçmiş. Albümün kapak fotoğrafı da oldukça ilginç; Clash Nikaragua'nın yerel kıyafetleriyle bir duvar önünde duruyor, altta The Clash ve üst tarafta ise "Sandinista!" yazıyor. Sadece bu.

FSLN SANDINISTA ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ

Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi, 1979 yılında Nikaragua'da hüküm sürmekte olan Somoza diktatörlüğünü yıkarak Nikaragua'da demokratik bir sosyalizm inşaa eden gerilla örgütü. İsmi 20. yüzyılın başlarında ülkeye gelen emperyalist Amerikan kuvvetlerine karşı kahramanca savaştan gerilla lideri Augusto César Sandino'dan alan örgüt, iktidara geldikten sonra savaş ve sefalet ile boğuşmasına karşın ülkede görülmemiş reformlar yapmış. Clash ise kendi yakın dönemlerinde tanık olduğu bu devrime bir saygı göstergesi olarak albümlerine bu ismi vermiş.

Nikaragua tüm tarih boyunca kan, savaş ve sömürülere maruz kalan bir ülke. Bugün için hala aynı durumda. 1990'da hükümeti sağcılara kaybeden FSLN, 2006'da devrimi gerçekleştirenlerin arasında bulunan Daniel Ortega ile tekrar iktidara geldi. Liberal Anayasa Partisi ve parlamentodaki diğer sağcılarla iş birliği yaparak devrimin birçok kazanımını -örneğin kürtaj hakkını- ülkeden silip atan Ortega, rejimi açısından zor günler geçiriyor. Ülkede Ortega karşıtları ile devletin silahlı kuvvetleri arasında sıcak çatışmalar ve gösteriler hala sürüyor.

Anarşizm seçkinlerin edinebildiği ayrıcalıklı bir öğreti değil, tersine, herkesin haberdar olması gereken bir dünyaya ait derin ve engin bir öğretiler.

(Ukrayna Anarşist Hareketi Mahnovşçına 1918 - 1921, Peter Arşinov, sayfa 21)

DADA NE İMİŞ YAHU?

Gazetecileri beklenmedik bir dünyanın kapısına getiren bir sözcüğün -DADA- büyüğü,
bizim için hiçbir önem taşıyor. Tristan Tzara

Dada akımı 20 yüzyılın başlarında yaşanan savaşın, barutun, kanın ve ölümün karşısında; çantasında Goethe taşıyıp Alman askerlerini boğazlamaya giden Fransız askerlerine karşı başlatılan antimilitarist bir hareketti. Bu hareket dönemin sanat dünyasına sarsıcı bir darbe vurduğu gibi günümüzde de birçok sanat dalında hala tartışma konusu halindedir.

Okurlara göre "Dada" kelimesi çok sihirli veya sanatın mistik büyüünü taşıyan bir manada dursada aslında "oyuncak at" demektir. Tzara bu kelimeyi kafede oturup sözlüğü karıştırdığı sırada rastgele bir sayfaya bıçak saplayarak keşfetmişti. Tzara'ya göre şiir, insan gibi olmalıydı. Sistematik değerlerin uzağında, belli bir sınıfın (özellikle de karşısında durdukları burjuvazinin) işgalinde olmadan kendini var etmeliydi. Bunun için tiksindiği bir yolu kullanarak bir manifesto yazdı ve dada şiirinin "bilinçli bilinçsizlikle yaratılmış şans şiirini" doğurdu: "DADA"

Bu doğan çocuğun Tzara tarafından doğum aşaması tariflenmişti.
Dada şiiri şöyle yapılabilirdi:

bir gazete alın
birde makas alın

bu gazeteden şiirinizin ne uzunlukta olmasını istiyorsanız o uzunlukta bir makale seçin
makaleyi kesin

daha sonra özenle bu makaleyi oluşturan bütün sözcükleri kesin ve bir torbaya koyun
yavaşça karıştırın

sonra kestiğiniz her parçayı tek tek çıkarın
torbadan çıkardığınız sırayla

özenle kağıda yazın
şiir size benzeyecektir

işte şimdi ayak takımı anlamasa da, hoş bir duyarlılığa sahip son derece özgün bir yazar oldunuz.

(Dada Manifestoları- T. Tzara)

UATIA

Tabii bütün mesele sürreal şiirlerden veya rastgele kullanılan kelimelerden ibaret değildi.

Tristan Tzara gibi fransız asıllı sanatçı Marcel Duchamp da burjuvaziye ve sanatına olan karşıtlığını 1917'de New York'da düzenlenen bir sanat galerisine bir "pisuvar" la katılarak gösterdi. Bu pisuvarı kendisi yapmamıştı, ters çevirip üzerine "R. Mutt 1917" imzasını yerleştirdi ve eserin ismini "Çeşme" koydu. Bu durum burjuvaziye ve eserlerine karşı bir duruştu. Belki de karşısında durduğu bu kültürün kendi bokunda boğulacağını düşünerek onlara bir tabut hazırlamıştı. Sonuçta bu bir pisuvar. Sanatsal değer in ötesinde ve kendi histerik duruşuyla hazırlanmış bir pisuvar.

Serginin kurallarına göre her türlü eser kabul edilmeliydi fakat "Çeşme" kabul edilmemişti. İşte sevgili okur görebileceğin üzere burjuvazi kendi "mezarını" -ki bu benim yorumumdur- bile eleştirisel olarak kabul edemiyor. Bugün o serginin veya düzenleyenlerin adını hatırlamıyoruz ama Dada şiiriyle Tzara'yı ve dışavurumcu "çeşme"siyle Duchamp'ı unutamıyoruz.

yal
kalinız

LADY LaZARUS yazdı.

bir dada şiiri

öyle

tabure

provasız Ölüm

genç Kötürüm

Yaylı AKORDİYON

Ampüte **şövalye**

Kızıl kan dolusu birtakım rüyalar

hızla dağılan Ç A R Ş I

dâhi çocuklar

Sülük

Zenci pansiyonu

Beyaz limuzin

'Jazz' barda askeri marş

Kansı Kırık hapishane gardiyanlı koğuş

ruhsuz PENCERE ve

geceyi gündüzden Çalan Kuş

tüberküloz iç çamaşırı

Hassiktir çığılıkları

uykusuz diyabet şiringası

her dilde İyi geceler hanlar hanı

LADY LaZARUS

+* GÜRCİSTAN PUNK SAHNESİ ÜZERİNE

Tiflis'ten Gerchi ile

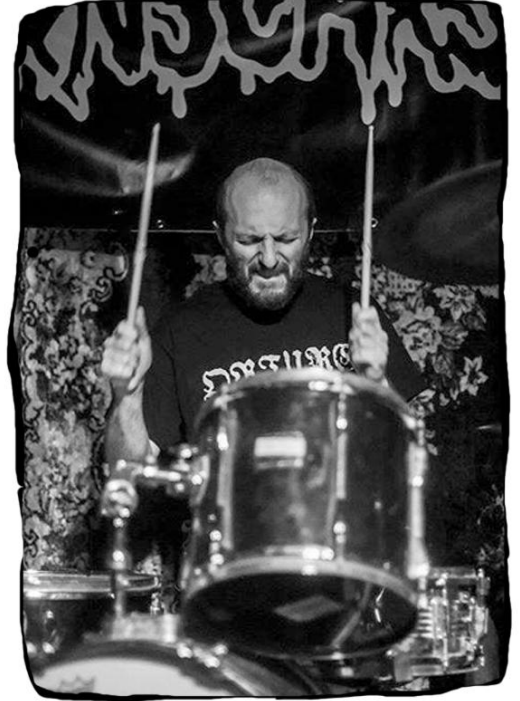
İktidarsız, siz değerli Türkiye tebaalarına post-marksist ülkelerdeki punk sahnelerini tanıtmak amacıyla çıktığı bu yolda, ikinci sayısında Gürcistan ve Sovyetler'deki punk ve altkültür hareketlerini konuşmak üzere Gürcistan sahnelerinin en aktif isimlerinden eski haliyle Vodka Vtraiuom, yeni haliyle Gerchi'nin davulcusu Dato Tsomaia'yı ağırladı.

Gürcistan'daki çıkan fanzin var mı?

Üzülerek söylüyorum ki Gürcistan'da şu an çıkan bir fanzin yok. Umarım yakında zamanda burada da çıkmaya başlar.

DIY hakkında ne düşünüyorsun?

DIY hakkında ne söyleyebilirim ki? Bence insanların icat ettiği en iyi şeylerden biri. Ve DIY'i tamamen destekliyorum.

Punk dinlemeye başladığında ilk olarak kimleri dinledin?

Punk dinlemeye 12-13 yaşlarında başladım ve ilk dinlediğim gruplar Nirvana ve The Offspring'di. İkisi hala favori gruplarım.

Sovyetler Birliği'nin genelinde punk nasıldı?

Sovyetler Birliği'nde rock müzik yasaktı ama yasalara aykırı da olsa birçok rock grubu vardı. Sovyetler'de punk'ın yükselişi 80lerin ikinci yarısında yaşandı ve Sovyetler'deki ilk rock müzik festivali Tiflis'te düzenlendi. Oldukça iyi olan gruplar vardı,

Öncelikle tüm yardımların ve iyi kalpliliğin için teşekkür ederim Dato. Sen olmasaydın şu an bu yazı ve röportaj da olmazdı. İlk soru olarak biliyorsun pandemi günlerinde tıkilıp kaldık. Günlerini nasıl geçiriyorsun ve Gürcistan'daki durum nedir?

Merhaba, Furkan. Öncelikle tüm ilgin ve alakan için teşekkürler. Şu anda Gürcistan'da durum her yerde olduğu gibi. Karantinada değiliz ancak sokağa çıkma yasağı ve bazı özel kısıtlamalar var. Bundan dolayı çoğu insan evde. Ben ve kız arkadaşım köydeyiz ve şimdilik köy hayatı yaşıyoruz. Bağlarla ve bazı diğer işlerle ilgileniyoruz. Tüm bu olaylar bitene kadar bunlar vakit geçirmeye devam edeceğiz gibi gözüküyor.

Gürcistan'daki müzik piyasası ne durumda?

Punkın bu piyasa içerisindeki konumunu nedir?

Şunu söylemeliyim ki Gürcistan'da ciddi anlamda bir müzik piyasası yok. Birçok müzik türüyle ilgilenen birçok müzisyen var ancak piyasada tüm bunlar bir "iş"miş gibi yürümüyor. Bazı alternative müzik ve elektronik müzikle ilgilenen ünlü yabancı müzisyenlerin katıldığı büyük festivaller var, ama bu elbette bu yerel sahne için bir önem taşıyor. Bu yüzden yerel sahne çok çok underground.

Gürcistan punk sahnesi ne durumda?

Kaç tane grup var ve ne sıklıkla konserler düzenleniyor?

Az önce bahsettiğim gibi Gürcistan punk sahnesi oldukça underground, ama buna rağmen punk rock oldukça aktif ve insanlar tarafından talep görüyor. Bayağı fazla aktif grup var, ve konserler ayda bir ya da iki kez yapılıyor. Sahneden, Dagdagani, Panika, Butaforia, Anarekli, Zeg, Minda Da Vtkhri, Mtvaris Dabneleba, Tsre, Gerchi ve diğer bütün gruplar oldukça aktif, bu evde sıkışıp kaldığımız günlerde bile bir şeyler üretmeye çalışıyorlar.

Gürcistan'da kaç tane mekanda çalabiliyorsunuz?

İnsanların bu müziğe tepkisi nasıl?

Mekanlarla ilgili olan durum geçtiğimiz yıllarda değişti. Örneğin, beş-on yıl kadar önce kolaylıkla punk konseri verebileceğiniz mekanlar oldukça fazlaydı, ama elektronik müziğin durdurulamaz yükselişiyle ve popülerite kazanmasıyla diğer bütün türleri adeta "yiyerek" saf dışı bıraktı. Bundan dolayı mekanlar ekonomik sıkıntıya girdi ve kepenklerini indirdi. Geçen yıl son mekan da kapandı. Ama hâlâ birçok aktif dinleyici var, özellikle teenagerlar, DIY mekanlarda (bodrum katları, kapalı mekalar) konser verdiğimizde katılım oldukça yüksek oluyor.

özellikle Rusya'da. O gruplardan Kino, Aquarium DDT Sovyet halkı üzerinde büyük bir etki bıraktı ve birçok insanın kafasını açtı. Bu gruplar müzikal olarak pek punk olmasa da punk ile aynı etkiyi bıraktığını söyleyebilirim. Tabii ki müzikal açıdan da punk olan birçok grup vardı, Sektor Gaza, Purgen gibi. Gürcistan'da ise 80'lerde büyük bir punk ve post punk hareketlenmesi vardı. Bu konuda özellikle Gürcistan'da punkın başkenti sayılan Kutaisi'ye değinmeden olmaz. Outsider, Bunker, Best History, Burusi, ve diğer gruplar Gürcistan'daki punkın öncüleriydi. Ukrayna, Belarus, Ermenistan, Azerbaycan, Baltık Ülkeleri, Moldova, Türkmenistan, Özbekistan vs. neredeyse tüm Sovyet ülkelerinde punk grupları vardı.

Siyasetin her zaman punk müziğin içerisinde olması hakkında ne düşünüyorsun? Senin politik duruşun nedir?

Punk'ın içinde her zaman politik taraf olacağı fikrine tamamen karşı çıkıyorum. Bence punk rock sadece politika ibaret değil, olabildiğince geniş bir tür. Punk yaparken politikanın yanında aşktan ve günlük yaşamdan da bahsedebilirsin ve bu da punk'dır. Ama tabii ki, politik punk da olmak zorunda ve ben de oldukça seviyorum politik punkı. Dead Kennedys ve Black Flag bayıldığım gruplar arasında örneğin.

Vodka Vtraiom dağılmadan önce kısa film yapmışsınız, çok da güzel olmuş. O filmde Abhazya'da savaşın olduğu yıllarda doğduğunu söylüyorsun. Bu dünyaya bakış açını ve müziğini nasıl etkiledi?

Vodka Vtraiom'un vokali Levan Managadze (Kesha) ve ben Gürcistan'ın Abhazya bölgesindeniz ve orada doğduk. İkimiz mülteci veya daha doğrusu IDP-s'yiz (Ülke İçinde Yer Değiştirmek Zorunda Bırakılmış Kişi). 1992-93'te Abhazya'daki Gürcistan ve Rusya arasındaki yaşanan savaş esnasında evlerimizi terk etmek zorunda bırakıldık. O dönemden sonra Tiflis'e taşındık, daha sonra orada tanıştık ve Vodka Vtraiom adında bir grup kurmaya karar verdik. Tabii ki savaş, yaşamımızda ve dünya görüşümüzde büyük bir etki yarattı. Bu kaçınılmaz olarak müziğimize de yansdı.

Kısa filmde ayrıca stüdyonuzu gösteriyorsun ve buranın 2000lerin başına kadar çok ünlü bir genelev olduğunu da söylüyorsun. Onun bir stüdyo haline gelmesinin hikayesini anlatır mısınız?

Bu genelev eski bir sinema stüdyosunun içerisindeydi. Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra, bu sinema stüdyosu kapatıldı ve bu şehir merkezindeki büyük alan kiralık hale geldi. Burayı değişik şekilde -café, bar, gece kulübü ve genelev- olarak değerlendirdiler ancak daha sonra bunlar da kapandı. Daha sonra arkadaşımız Revaz orayı aldı ve prova stüdyosu haline getirdi ve gruplara kiralanıyor. Biz hala provalarımızı orada alıyoruz.

Sözü açılmışken Vodka Vtraiom'dan bahsedelim istersen. Vodka Vtraiom Gürcistan'ın önde gelen punk gruplarından ve şimdi Gerchi'ye dönüştü. Şubat ayında ise Gerchi ile Almanya'da bir turne düzenlendiniz o nasıl geçti?

Vodka Vtraiom Gürcistan'da oldukça ünlü bir punk grubuydu. Vodka Vtraiom birçok yeni grubu ve yeni gelen kuşakları etkilediğini söylersek yanlış olmaz sanırım. Geçen yıl VV'nin 15. yıl dönümünü kutladık ve Vodka Vtraiom adıyla da bir albüm yayınladık. Ama Ocak 2020'de vokamız Kesha gruptan ayrıldı. Kalan grup üyeleriyle birlikte GERCHI adında yeni bir grup kurmaya karar verdik. Almanya'ya turneye gitmeden önce Gürcistan'da birkaç konserimiz oldu. Turne harikaydı. Berlin'den arkadaşlarımız Death Mariachis ile Almanya'nın altı farklı şehrinde konser verdik.

Şarkılarınız genellikle ne üzerine?

Şarkılarımızın genel bir konusu yok aslında. Çoğunlukla insan hakları, uyuşturucu, politika, savaş, arkadaşlık ve aşk üzerine oluyor.

Yurtdışındaki ve yurtiçindeki gruplarla nasıl bağlantı kuruyorsunuz?

Yurt içi hakkında şunu söyleyebilirim ki Gürcistan çok küçük bir ülke, neredeyse tüm müzisyenleri kişisel olarak tanıyoruz ve arkadaşlığımız uzun yıllara dayanıyor. Yurt dışı için, sosyal ağları kullanıyoruz, grupların websiteleri ve YouTube kanalları üzerinden iletişime geçiyoruz çoğunlukla. Daha sonra dönüşümlü olarak turneler düzenliyoruz.

Bazen onlar bize geliyor ve Gürcistan, Ermenistan ve Azerbaycan'da konserler düzenliyoruz daha sonra biz onlara gidiyoruz. Böylelikle Polonya, Almanya, Belçika ve Fransa'ya gittik. Umuyorum bir gün Türkiye'ye de geliriz. Türkiye'deki grupları da Gürcistan'a bekleriz. Seve seve onları ağırlamaya hazırız.

Helin Bölek için yaptığın paylaşımı gördüm. Bir müzisyenin ölüm orucunda ölmesi hakkında ne düşünüyorsun?

Dürüst olmak gerekirse Helin Bölek ve Grup Yorum'u o yazı ile birlikte duydum.

Onların yaptığı bu eylemi sonuna kadar destekliyorum. Bir gün tüm zalimler ve diktatörler yok olacak, yaşamları ve hakları için savaşan insanlar tarafından cezalandırılacaklar. Işıklar içinde uyu Helin.

Son olarak bunu okuyan herkese neler söylemek istersin?

İlk olarak, sana ve bunu okuyanlara çok teşekkür ediyorum. Güvende ve sağlıklı kalın. Hayallerinize inanın ve asla asla demeyin.

"Stay Punk, stay true, and fuck all the nazis! That's all, Rock 'n' Roll."

SOVYET AVANTGARD PROPAGANDA

AFİŞLERİNDEN PUNK KONSER AFİŞLERİNE ★

Son zamanlarda propaganda afişleri ile punk konser afişlerinin birbirleriyle olan etkileşimi ve ortak yönlerinin oldukça fazla olması sürekli kafamı kurcalayan bir konuydu. İkisinin de kitleleri harekete geçirme ve kitleler arasındaki ortak amaç oluşturma çabası bu iki zıt konuyu bir noktada buluşturmayı başarıyordu.

Bu konuda Rus Fütüristlerinin yayınladığı “Genel Beğeniye Tokat” adlı manifestoları da bu konuda bizim için büyük bir önem teşkil ediyor. Çünkü bu manifesto, punkın fütürizmle ne kadar yakın bir çizgide olduğunu gözler önüne seriyor.

“Biz, çağımızın yüzüüz. Çağımızın av borusu, sözcükler sanatında bizimle ses veriyor. Geçmiş daracıktır. Akademi ve Puşkin, hiyerogliflerden daha anlaşılmalıdır. Puşkin’i, Dostoyevski’yi, Tolstoy’u vb.ni, çağdaşlık gemisinin bordasından fırlatıp atmak gerekir. İlk aşkı unutmayan, sonuncusunu da yaşayamaz. Kim, son aşkını, güven içinde, Balmont’un ıtırılı baştan çıkarıcılıklarına götürür? Acaba bugünün yağız ruhunu yansıtanlar onlar mı? Hangi, alçak, cengaver Briusov’un siyah frankındaki kâğıttan zırhı yırtmaktan korkacak? Sakın bilinmez güzellikleri yansıtıyor olmasın. Sayısız Leonid Andreev’lerin yazdığı kitapların pis sümüklerine değen ellerinizi yıkayın. Bütün bu Maksim Gorki, Kuprin, Blok, Sologub, Remizov, Averçenko, Çerny, Kuzmin ve Bunin’lerin ve benzerlerinin, ırmak kıyısında bir evden başka şeye gereksinimleri yok. Kaderin, terzilere layık gördüğü ödüldür bu.

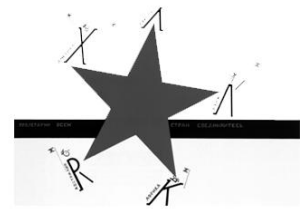
Bunların hiçliğini, gökdelenlerin tepesinden seyrediyoruz...”

(Genel Beğeniye Tokat Manifestosu)

Punk, 70lerin ortasında ortaya çıktığı zaman büyük müzik şirketleri tarafından yozlaştırılmaya çalışılan rock’n roll’u ve tüm müzik piyasasına bir yıkmayı amaçlayan bir hareketti. Fütüristler ise aynı şekilde geçmişten gelen tüm sanat geleneği yıkmaya eğilimindeydiler.

Rus fütürizmi ve avantgard sanatının etkilerini çok rahat gözlemleyebileceğimiz propaganda afişlerinin ortak amaç oluşturma, eşitlik, halkla etkileşim kurma, savaşa davet ve anti-alkolizm özellikleriyle her dönemde halk üzerinde kullanılan bir iletişim aracı olmuştur. Punkların etkileşim aracı olarak DIY fanzin ve afişlerin de amacı aslında bu propaganda afişleri ile kesismektedir. Fanzinlerde ve afişlerdeki “Bunu sen de yapabilirsin” alt mesajı, ortak hareket ve etkileşime geçme ve düşüncelerini aktarmadaki –örneğin straight edge grupların afişlerinde kullandığı anti-alkol illüstrasyonlar- en önemli araç olarak görülmesi bu iki konunun birbiriyle olan alışverişinin somut örneklerindedir.

Bu noktada “Punk’ların kendilerini daha yakın hissettiklerini ifade ettikleri hareket daha çok Fütürist harekettir. (...) Bu seyirci/dinleyicinin katılımı bu tür sanatla Punk hareketleri arasında önemli bir bağlantıdır, çünkü her ikisi de, gösteri yapanla seyirci/dinleyici arasındaki alışlagelmiş sınırları kırmaya çalışmıştır.” (Punk Felsefesi, Craig O’Hara, sayfa 33) yorumu hiç de yanlış olmayacaktır.

DARBY CRASH

Darby Crash – gerçek adıyla Jan Paul Beahm- 26 Eylül 1958'de Los Angeles, California'da doğdu. Kötü bir aile içerisinde doğan Darby, 11 yaşındayken üvey kardeşi Bobby Lucas'ın 27 yaşında aşırı dozdan ölümüne şahit oldu. İlerleyen yaşlarında kendisi de uyuşturucu ile haşır neşir olmaya başladı ve kendisi eroinin içerisinde buldu.Yıllar içerisinde ise L.A. punk sahnesinde hatırı sayılır bir ün kazandı.

Darby, gelecekte grup arkadaşı olacak Nirvana ve Foo Fighters'tan tanıdığımız Pat Smear ile lisede tanıştı. Darby son derece zeki ve entelektüel olmasına rağmen Smear ile birlikte öğrencilerin beynini yıkamak ve kötü davranışlara sevk etmekten dolayı okuldan atıldı. Kısa bir süre sonra yaşanan punk patlamasıyla birlikte iki arkadaş da nasibini aldı ve ileride Germs adını alacak olan Sophistifuck ve Revlon Spam Queens gruplarını kurdular. Grup iki kız ve iki erkekten oluşuyordu ve Pat Smear dışında kimse enstrüman çalmayı bilmiyordu.

İlerleyen yıllarda Germs, hardcore punk sahnesinin kurulmasına öncülük eden gruplardan oldu. Yaptıkları sert ve kaotik konserlerle sahnede isimlerini duyurmaya başladılar. 1977'de ilk singleları olan "Forming"i, 1978 yılında "Lexicon Devil" E.P.lerini ve 1979'da ilk ve son LP'leri de olacak olan "(GI)"yi yayınladılar. Germs, Crash'in umursamaz tavırları ve uyuşturucu bağımlılığı nedeniyle Nisan 1980'de dağıldı. Grup dağıldıktan sonra Crash, İngiltere'ye gitti. Orada da tutunamadıktan sonra Los Angeles'a geri döndü ve Darby Crash Band'i kurdu.

Kısa hayatında Darby Crash, eşcinsel olması nedeniyle homofobiklerle verdiği mücadele, yaşadığı psikolojik sıkıntılar gibi birçok sorunla başa çıkamadı ve 7 Aralık 1980'de Hollywood'da, sadece 22 yaşında iken aşırı dozda eroinden intihar etti. Ölürken, duvara "Darby Crash yatıyor" yazmayı denedi, ancak yapamadı. İntihar etmeden önce Darby Crash Band başçısı David "Bosco" Danford'a "Hayatım, benim, aşkım Bosco'ya ulaşsın." diyen kısa bir not yazdı. Darby'nin ölümü, intiharından bir gün sonra John Lennon'un ölmesiyle unutuldu, gitti.

HARAMSAL TRAVMA

Aptalca bi çocukluk geçirdim. Annem fazla muhafazakar bi kadın ve sanırım çocukluğumda bana çok travmalar yaşattı. Belki de bugün bu yüzden ateistim. Çocukluğum sürekli yanından geçmek dahi istemediğim kuran kurslarında geçti. Her yaz kurana geçene kadar öğreniyordum ve kurana geçtiğimde yaz tatili bitiyordu. Bu yüzden sürekli kısır döngü devam ediyordu. Bir gün annem ile otopara gitmiştik. Neden olduğunu şuan hiç hatırlamıyorum, nereye gidecektik bilmiyorum. Bulduğum yerde elli kuruş atıp kolu çevirdiğimizde sakız veren aletlerden vardı. Annemden para istemedim bunun için ama sakızlar çok güzel gözükiyordu buna emin olabilirsiniz. Sadece şansımı denemek için para atmadan kolu çevirdim ve iki tane sakız düştü.

Bayağı sevinmişim, ikisini de aynı anda attım ağzıma. Annemin işi bitmişti biletlerle. Bana sakızı nerden bulduğumu sordu, parmağımla gösterdim. Parayı nerden bulduğumu sordu, para atmadım dedim. Çevirdim ve düştü. Bu, bakacak olursak çok basit bir olay fakat akli din olgusuyla bulanmış bir insan için belki de öyle değildi. Herkesin kendi doğruları var çünkü. Bir anda bunu kabullenemedi. O sakızların parasını ödemek istedi ama ödeyecek kimse yoktu. Tekrar bilet aldığımız yere döndük ve orada çalışanlara sakızların parasını vermek istediğini söyledi. Onlar da tam hatırlamasam da "Çocuğun hakkıymış bir şey olmaz, parasıyla biz ilgilenmiyoruz" gibi şeyler söyledi. Herkes bize bakıyordu. Tüm gözler ağzımdaydı sanki. Ben ise ağzımı oynatmıyordum. Tüm gözler bakıyordu bana. Utanıyordum. Çok basitti çünkü her şey, sadece sakız çiğnemiştim. Çıktık oradan. Sakızları atmamı istedi. Gözlerine baktım ve attım. Üzülmuştüm ve cocuktum. İşte belki de böyle başladı her şey. İlk öfkem buydu belki de. İlk direnişim ise çok yakındı.

2019 Yılında Türkiye'de Yaşadığımız Travmalar

ALIN SİZE NON-SPOTİ PLAYLIST

Bizim ne Spotify denilen gerizekahlara ününe ün kattığı mecraya ne de onun saçma sapan playlistlerine her ay ödeme yapacak kadar paramız yok! Aşağıda kendi dinlediklerimizden bir seçki yaptık, hayırlı dinlemeler efendim.
(korsan mecralardan dinleyiniz)

The Bristles - 3rd World War
Damn Youth - No Mercy To Nazi Sympathy
Propagandhi - Haile Selassie, Up Your Ass
La Pestilencia - Nada Me Obliga
Vodka Vtraiom - Love Song
Hüsker Dü - Broken Home, Broken Heart
Reagan Youth - No Class

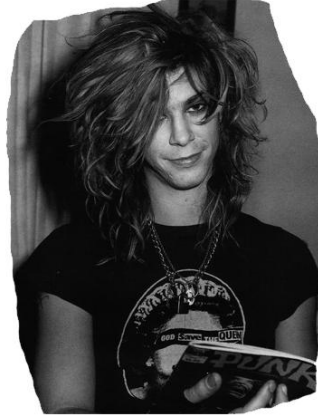
The Sinyx - The Plague
Deus Ex Machina - Execute
Matanza - Clube Dos Canalhas
Buzcocks - I Don't Know What To Do With My Life
Punch - Positively God Free
PURGEN - Reinkarnatsia
Conflict - The Serenade Is Dead

THE FARTZ

★ The Fartz, grunge diyarı Seattle'ın en bilinen hardcore punk gruplarından bir tanesiydi. Müziklerinin çok sert olmasının yanı sıra sözleri devleti, dini, ırkçılığı, cinsiyetçiliği, savaşı, orduyu ve yoksulluğu irdeleyen ve eleştiren konular üzerineydi.

★ Grubun politik bir tutumda olmasının nedeni Duff McKagan gibi gruptan yolu geçmiş bir çok üyesinin Seattle'ın ücra, fakir ve işçi mahallesi U Bölgesi'nde hayatlarının ilk dönemlerini geçirmiş olmasıydı.

★ İlk albümleri "Because This Fuckin' World Still Stinks..." 1981 yılında DIY olarak kendi labelları olan Fartz Records'tan çıktı. 1982 yılında ise üretimine hızla devam eden grubun bir diğer albümü "World Full of Hate" Jello Biafra'nın tüm işlerini üstlendiği Alternative Tentacles Records aracılığıyla piyasaya sürüldü.

★ Daha sonra birlikte çalmaya ara veren grubun vokalisti Blaine Cook, The Accüsed'e katıldı; ilk baterist Lourd Fart solo projeler için gitara geri döndü. İkinci baterist Duff McKagan Guns'N Roses denilen sikko grupla ün kazandı. Grubun gitaristi Tommy Hanson ise Crisis Party grubunu kurdu.

ünlü olan duff denilen lavuk bu işte

★ Grup 2003 yılına kadar Washington ve çevre eyaletlerinde çalmaya devam etti.

İktidarsız

BAĞIMSIZ SERGİ SALONU

Saçma sapan vakıfların saçma sapan sergi salonlarına ihtiyacınız yok,
İktidarsız imdadınıza yetişti ve bu konuya da el attı!

İktidarsız Bağımsız Sergi Salonu, tüm bağımsız sanatçılara ve fanzinde benim de tuzum olsun
diyene herkese açıktır, milletimize ve yüce vatanımıza hayırlı uğurlu olsun.

İlk olarak Levent Aslan'ın "Okült Sergi" isimli sergisine ev sahipliği yapıyoruz.

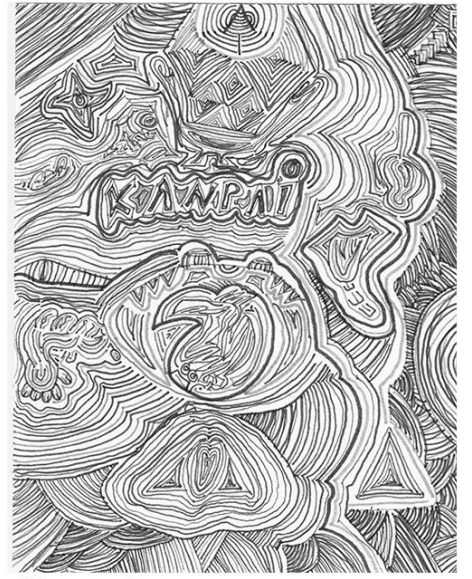
Eserleri edinmek isterseniz açık artırma falan yok, sevmeyiz zaten öyle şeyleri de mail atın ya da yazın bir yerlerden
eserlerin dosyalarını gönderelim, sonra da ne yapmak isterseniz yapın işte.

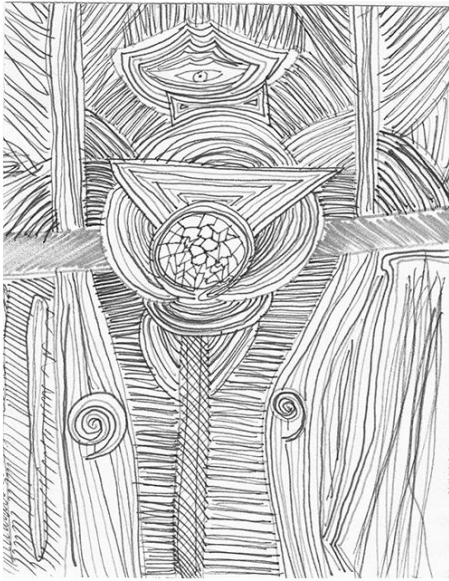
Demostat

Korkan

Kanpai

Fatma'nın Eli

Monk

“Normallik” dedikleri şeye geri dönmüyoruz!

Bireyin etkisizleştirilmesi kapitalizmin basite indirgenmiş bütününde değişmez bir uygulamadır. Düzleştirme düşünceleri iyileştirici bir süreçtir, aynı zamanda da bir ölüm makinesidir. Üretim, kapitalizmin bu muhteşem biçimindeki düzleştirme olmadan meydana gelemez.

Alfredo M. Bonanno

Hepimiz bir bottayız.
Ama botumuz Akdeniz’de batıyor.

Evde kalın.
Ama birçok insanın evi yok.

Etkinliklerimizi sanal alemde gerçekleştirebiliriz.
Ekranlarımıza yapıştık, ancak Büyük Birader bizi izliyor.

Eğriyi düzleştirelim!

(Flatten the curve, pandemi grafiğindeki eğriyi
düzleştirmek amacı taşıyan sağlık stratejisinin adı.)

Ama birçok farklı fikrin eğrisi çoktan düzleştirildi.

Finansal destek sağlayacağız.
Ama birçok şirket milyonları götürüyor.

Bunu birlikte finanse etmeliyiz.

ORADA DUR!

Gezegeni yok eden, sağlık hizmetlerini sağlayamayan, savaflara sebep
olan, bizi sefaletle mahkum eden sistemi finanse etmeyeceğiz!

“Normallik” denilen şeye geri dönmeyeceğiz. Sosyal adalet ve otoritesiz bir
dünya için savaşımızı sürdüreceğiz!

Yarından Tezi Yok Gittiler Diyelim, Ne Değişecek?

21. yüzyıl Türkiye'si her açıdan gün ve gün çürümektedir. Eğitim kurumu, çökmüştür. Adalet kurumu, ki o kurum geçenlerde eli kalem tutan insanları hapsederken mafya babalarını, katilleri aramıza "salmıştır.", çökmüştür. Ekonomi kurumu, ki o kurum zenginlerin milyarlarca liralık vergilerini "silerken"; garibanın, işçinin, devasa çoğunluğun, yani halkın "devletine" en çok ihtiyaç duyduğu bu karantina günlerinde resmen halkına IBAN atmıştır, çökmüştür. Laiklik, salt alkol "içebilmeye" indirgenmiş (keza o da rahatça yapılmıyor; ünlüler paylaştıkları fotoğraflarda alkol dolu bardakları saklıyor, 3-4 şehrin iki elin parmağını geçmeyecek semtleri dışında kamusal alanda alkol tüketilmesine izin verilmiyor vs.) kalan kısmı ise ortadan kaldırılmıştır. Ve belki

Gulag'daki anarşistler, tahminen 1922.

eskiden de çok iyi var olmayan bu kurumların çökmesinin, çürümesinin temel sebebi siyaset kurumunun, ki o kurum artık günümüzde saray merkezli bir siyasete dönüşmüş, kendisi gibi davranmayarak, özüne ihanet ederek oy alıp seçim kazanıp iktidarı alacağını düşünen korkak muhalefetin ve sarayın eline düşmüş, netice itibariyle çökmüştür. Peki, bugünler geçecek midir, Türkiye sihirli bir değnekle dokunulmuş gibi, iktidardan kurtulduğunda her yönüyle "iyileşecek" "tedavi olacak" mıdır? Mesela evrim kuramı yeniden kendini ders kitaplarında bulabilecek midir, buldu diyelim; halkın evrime karşı düşüncesi mi değişecektir? Bu değişim evrimin bir inanç olduğunu düşünen sözde biyoloji öğretmenleriyle mi olacaktır? Ekonominin başına damat değil de liyakatli biri getirildi diyelim, ekonomik anlayış, sistem değişecek midir? Daha laik olanlar iktidara geldiler diyelim bir şekilde, tamamen çürümüş bir kurum olan diyanet kapatılacak, cemaatler dağıtılacak mıdır? Veya "sihirli değnekle" dokunulan halk alkol içenlere, açık giyinen kadınlara kısaca seküler bir yaşam süren insanlara daha "anlayışlı" bakmaya mı başlayacaktır? Köhneyen, adı dışında neredeyse her işlevi gören "eğitim sistemi" bir anda iyileşecek midir, mesela normalde olması gerekenin tam aksine, memleketin her yerine dağılan "vasıfsız" üniversiteler kapatılacak mıdır?

Kısaca, isminin herhangi bir manası olmayan iktidar, gitti diyelim, ne değişecektir? Eğer cevabınız küçük şeylerin değişmesi dışında hiçbir şeyse, çözüm yolu nedir? Hiçbir şeyin değişmeyecek olmasının temel sebebi insanların zihniyetlerinin bir anda değiş(e)meyecek olması ise, bu zihniyet değişimi nasıl gerçekleşecektir? Yukarıdan bir otoriteyle mi, yoksa nesilden nesile zamanla gelen bir aydınlanma hareketiyle mi?

Bu yazının yazılma amacı ümitsizlik aşılacak değildir, sadece iktidardan kurtunulduğunda, ki illa ki kurtulanacaktır, her şeyin bir anda değişmeyeceğinin anlaşılmasıdır. Peki, değişmeyecek mi? İlla ki değişecek ve bizler o günleri illa ki göreceğizdir, 50 yıl önce İstanbul sokaklarını dolduran işçiler, 50 yıl sonra her denilene biat edebilecek hale getirilebiliyorsa; 60-70 yıl önce köy enstitüleriyle kısa süreli aydınlanma geçiren köylü, 60-70 yıl içinde milliyetçi söylemlere ve din uyuşturucusuna bağımlı hale getirilebiliyorsa; aynı sürede belki daha da kısa sürede daha iyisi yapılabilir. Üstelik bunun onların yaptığı gibi tepeden yapılmasına da gerek olmayabilir, kendi içinde gelişecek bir halk hareketini ilerleyen yıllarda görebiliriz.

Güzel günlerde görüşmek dileğiyle.
Okaryotcanlı

isyan vakti

**NEDEN VE NASIL
KIRA GREVI YAPILMALI?**

Dünyada küresel bir pandemi krizi yaşanıyor. Birçok dünyada zaten ekonomik olarak zor durumda olanlar bugünlerde daha büyük bir problemle karşı karşıyalar. İlk olarak temel ihtiyaçlarını karşılamaları gerekirken ev sahipleri tarafından kiralalarının eksiksiz ödenmesi isteniyor. Bu duruma karşı olarak tüm dünya genelinde 1 Nisan itibariyle başlatılan kira grevi ile ilgili "grevedesloyers.info" adlı internet sitesinde yayımlanan yazıyı Türkçeye tercüme ettik.

İzlenecek Yollar

1. Daha fazla araştırın ve öğrenin: Yasal mevzuatı okuyun.
2. Oda arkadaşlarınızla, komşularınızla, aynı binada yaşayan kişilerle ve aynı ev sahibinizin diğer evinde oturan insanları tanıyorsanız onlarla iletişime geçin ve grevi tartışın.
3. Kira ve ipotek dondurma talebinizi ve hükümet hareket etmezse kira grevine gideceğinizi göstermek için evinizin penceresine veya herhangi bir yere bunu belirten bir afiş, çarşaf veya kağıt asın.
4. Farklı durumlara uygun stratejiler geliştirin. Bazı örnekler:
 - Eğer kirayı karşılayabiliyorsanız, paranızı bir kenara koyun böylece pandemi sonrası ödenmemiş kiralalarınızı rahatlıkla ödeyebilirsiniz.
 - Eğer bir arkadaş grubu veya herhangi bir topluluk halinde yaşıyorsanız grevi nasıl yapacağınız hakkında bir araya gelin ve fikirlerinizi belirtin.
 - Eğer ev sahibiniz birden fazla katı, dairesi varsa olabildiğince diğer kiracılarla görüşmeye çalışın. Ne kadar kiracı greve giderse ev sahibi bir anda tüm kiracılarını kaybetme riskini göze alamayacak işi zorlaştıracaktır.
5. Ev sahibinize kirayı ödemeyeceğiniz ile ilgili bir yazı yazın.

Bazı Sorulara Bazı Cevaplar

Başım belaya girecek mi? Olası sonuçları nelerdir?

Grev yapmak hiçbir zaman risksiz değildir ama aynı zamanda ihtiyaç ve isteklerimizi patronlar ve ev sahiplerini duyurmanın en iyi yollarından birisidir. Kolektif bir şekilde risk almak aynı zamanda kolektif bir şekilde savunma organizasyonunu da geliştirir. Ne kadar fazla insan katılırsa, o kadar fazla da risklerin üstesinden gelinebilir. Yasal mevzuat hakkında bilgi sahibi olmak riskleri önleme konusunda çok önemlidir.

Neden greve insaları greve teşvik etmeyelim ya da grev yapmalıyım?

Tüm dünyada alınan sağlık acil durum önlemleri, çoğu işletmelerin kapanmasıyla sonuçlandığı için toplu olarak örgütlenmezsek, binlerce insan kiralalarını ve faturalarını ödeyemeyecek.

- Greve ne kadar çok insan katılırsa, sonuçlar grev yapan insanlar için daha az riskli olur.
- Yapacağımız grev bir işçi ve öğrenci grevine çok benziyor ama bunu bu sefer kiracılar için yapıyoruz. Afroamerikan sivil haklar hareketi kendilerini yapılan ayrımcılığı ve kira konusunda daha fazla para ödemelerini protesto etmek için kira grevi taktiğini kullandı. Kira grevi, şiddet içermeyen bir sivil itaatsizlik biçimidir ve salgın döneminde yapabileceğimiz birkaç taktikten biridir.
- İktidar veya ev sahipleri taleplerimize cevap vermediyse evlerimizden çıkartılabilme riskiyle karşıya karşıya kalacağız. Bu durumda kira iptali kararı verilene kadar grevi sürdürmeliyiz. Bu şekilde hem isteklerimizin karşılığını alacağız ve ev sahiplerinin kiracılar üstündeki baskını kıracağız.
- Daha önce örneği görülmemiş bir durumla karşı karşıyayız. Bu nedenle güvencesiz ve ötekileştirilmiş insanlarla dayanışma içerisinde olmalıyız.

Ev sahiplerinin de ödemesi gereken ipotekleri ve faturaları yok mu?

Evet, tabii ki ancak ev sahiplerinin sorumluluklarını kiracıları üstlenemez. Ev sahiplerinin de faturalarını ödemelerini ileri bir tarihe ertelemek veya iptal etmek hükümetin sorumluluğundadır. Kiracılar öncelikle kendilerinin sağlık ve beslenme ihtiyaçlarını karşılamalıdır.

- İpotekli ev sahipleri bankaların ipotek ödemelerini faizsiz olarak askıya almasını talep etmelidir.
- Acil sağlık durumlarında kiracılardan kira almayı reddetmek veya ertelemek ev sahiplerinin sorumluluğundadır. Bu nedenle hükümetten bu konu ile ilgili düzenleme yapılmasını talep etmeliyiz.
- Kiracıların işinden olması, virüse yakalanmaları ve kesilen saat başı ücretlerinden kendileri sorumlu değildir.
- Krizin daha ne kadar süreceğini, nasıl bir seyir izleyeceğini kimse bilmiyor. Krizden de en fazla etkilenen insanlar zaten ekonomik olarak zor durumda olanlar. Bir toplumda zenginliğin ölçütü, kiracıya sahip olmak değil; zorluklara birlikte göğüs germektir. Bu nedenle herkes birbirini anlamalı ve birlikte hareket etmelidir.

Kıramı ve faturalarımı ödeyebiliyorum. Neden katılmayım?

■ Ne kadar fazla kişi katılırsa, grevin kırılması da bir o kadar zor olacaktır. Ayrıca hükümet grevin ne kadar ciddi olduğunu görecektir ve taleplerimize yanıt verecektir.

■ Şu anda ekonomik olarak bir darboğazın içinde olmayabilirsiniz ancak birkaç ay sonra neler olacağını bilemezsiniz. Şu anda binlerce insanın yaşadığı gibi kira ve faturalarınızı ödemede güçlük yaşayabilirsiniz.

■ Hükümetten talep ettiklerimiz tamamen hayati durumlarla ilgilidir. Hiç kimse barınma, beslenme ve sağlık arasında seçim yapmak zorunda bırakılmamalıdır.

■ Pandemi süresince herkes kolektif bir biçimde örgütlenmeli, toplumsal olarak bir kamuoyu oluşmalıdır. Önümüzdeki aylarda birçok kişinin kirasını ödeyemeyeceği çok açık. Kira grevine katılmak, hükümetin insanların ne istediğini anlaması ve pandemi süresince isteklerine yanıt vermesi açısından çok önemlidir.

Hükümet insanlara ekonomik açıdan yardımda bulunmuyor mu?

Şu anda hükümetin işsizler yaptığı yardımlar için internetten başvuru yapılabilir, evet ama bu yardımı alacakların neye göre seçildiğini ve hangi özellikleri taşıması gerektiği bilinmiyor.

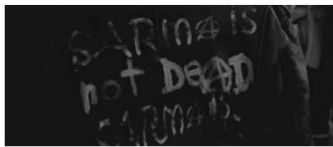
Tüm enerjimizi COVID-19'la karşı mücadeleye harcamak daha mantıklı değil mi?

Aslında tam olarak bunu yapıyoruz. Ev sahiplerinden, hükümetlerden ve bankalardan COVID-19'a karşı mücadeleye odaklanmamızı sağlayacak adımların atılmasını talep ediyoruz. Eğer beslenme ihtiyaçlarımızı tam olarak karşılamak veya kendi sağlığımıza dikkat etmek yerine kiramızı ödersek -bunu yapmak için bir iş bulmamız ve çalışmamız anlamına geliyor ki bunun için evden ayrılmamız gerek -pandemiye karşı olan mücadelemizi sağlıklı olarak sürdüremeyiz.

Kaç kişi şu an grevde?

Tam olarak bir sayı vermek zor ancak ABD'de, Kanada'da, Avrupa'da birçok insan evinin önünde grevde olduğunu göstermek için beyaz çarşaflar asıyor. Diğer taraftan birçok insan sosyal ağlardan grevi koordine ediyor, tüm dünyada grevi daha büyük kitlelere ulaştırmak için çaba çaba gösteriyorlar.

1 Mayıs itibariyle greve daha büyük bir katılım bekleniyor.

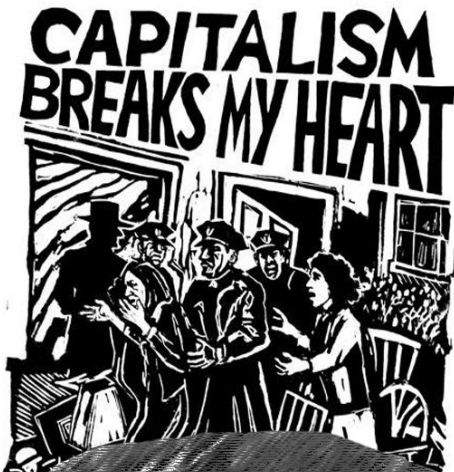
YURTTAN FANZİNLER KOROSU

Sarma Fanzin, zaman zaman tek bir konu üzerinde yoğunlaşırken bazen ise içinde farklı gündem konuları, şiirler, eleştirel yazılar ve çizimler barındırıyor. İlk sayısında kapitalizmin coronavirus karşısındaki acımasızlığına değinirken aynı zamanda sürrealizm akımının etkisiyle yazılmış şiirler de barındırıyor. Bunların yanı sıra Türkiyeli Punk gruplarından Padme ile yapılan çok boktan bi röportaj içeriyor. İkinci sayısında psikoloji üzerinden yürümeye karar vermiş. Karantina günlerindeki ruh halinizi yazmak isterseniz

sarmazine@gmail.com üzerinden fırlatabilirsiniz.

HADI DAYANAŞALIM GÖNDERİN BİR ŞEYLER!!!

WE'RE HERE
WE'RE QUEER

WE RIOT!

RESIST SURVEILLANCE

WILD SANCTUARY

TEAR D
BOR

